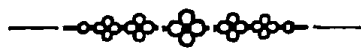

ව්‍යාකරණ විවරණය

හෙවත්

සිංහල භාෂාවේ

ව්‍යාකරණය

1. පරිච්ඡේදය

1. භාෂාව පිළිබඳ හිරවද, ව්‍යවහාරය දක්වන්නා වූ නීති ශාස්ත්‍රය ව්‍යාකරණ නම්.

ශිෂ්ට සමාජය සාමාජික නිත්‍යයෙන් රැකේ. එ මෙන් ම, ශිෂ්ට භාෂාව ව්‍යාකරණ නම් වූ භාෂා නීතියෙන් රැකේ. අශිෂ්ට මනුෂ්‍යයෝ සමාජ නීති බිඳිති. ශිෂ්ටයෝ එය ගුරු කමට නො ගනිත්. වැළි, අශිෂ්ටයකුදු ශිෂ්ට කරන්නට වැර වඩත්. නුගන්තු භාෂා රීති බිඳිති. උගන්තු එය ගුරු කමට නො ගෙන, නුගනුන් ද උගනුන් කරන්නට තැත් කෙරෙත්. අශිෂ්ටයන් ශිෂ්ට කිරීමට වඩා ශිෂ්ටයන් අශිෂ්ට බවට පෙරළීම පහසු යැ යි සලකා, ශිෂ්ටයෝ තමන් ගේ ශිෂ්ටත්වය නො හරිති. එ මෙන් ම, උගන්තු නුගනුන් ගේ පහසුව සලකා, තුමු නුගත් බවට, භාෂා රීති බිඳින්නන් බවට, අශිෂ්ට 'අව්‍යාකරණීය' භාෂාව ව්‍යවහාර කරන්නන් බවට, නො පෙරළෙති. එ හෙයින් භාෂා ව්‍යවහාරය නීතියට අනුකූල ලෙස ම, කිරීම දන්න- වූන් ගේ යුතු කම යැ. ව්‍යාකරණානුකූල භාෂා ව්‍යවහාරය සියල්ලවුන් විසින් නො කළ හැක්කේ යැ. එ හෙයින් සියල්ලවුන් විසින් ප්‍රයත්න රහිත ව, ව්‍යවහාර කළ හැකි

භාෂාවට ඉඩ දිය යුතු යැයි කියා, තමන් නො දත් කම දත් කමක් ලෙස හඟවන්නට තැන් නො කොට, නො දත් දෑ දැන ගන්නට උත්සාහ කිරීම නො දන්නවුන් ගේ යුතු කම යැ.

2. භාෂාවක් නම් වාක්‍ය සමුදායයෙකි.

අපේ අදහස් පැවසෙන්නේ වාක්‍යවලිනි. එක් සම්පූර්ණ අදහසක් දක්වන්නේ වාක්‍යයෙකි.

(අ) ඉර බබලා.

(ඇ) රජ රට රකී.

(ඉ) මතරම් තරුණිය ගේ මිහිරි ගීය මදින් මද ඇසේ.
මේ එක එක වාක්‍යයෙකි.

3. වාක්‍යය පදපළින් සුන්න යැ.

වාක්‍යය කොටස්වලට බෙදා ඇත්තේ යැ. ඒ එක් එක් කොටස පදයෙකි.

(අ) ඉර බබලා.

මෙහි පද දෙකෙකි.

(ඇ) රජ රට රකී.

මෙහි පද තුනෙකි.

(ඉ) මතරම් තරුණිය ගේ මිහිරි ගීය මදින් මද ඇසේ.

මෙහි පද අටකි.

4. පදයක් කියවන කල ඇසට ඇසේ. පදයක් ලියූ කල ඇසට පෙනේ.

පොතක් පද නො ඇසේ. පොතෙහි පද දැක්කැ හැකි යැ.

5. කියවන කල ඇසෙනුයේ ශබ්ද යි. ලියූ කල පෙනෙනුයේ ලකුණු යි.

'ඉර' යනු කියවන්නැ. ඇසෙන ශබ්ද සිතට ගන්නැ. ශබ්ද දෙකක් ඇසෙන බව ද, ඒ ශබ්ද දෙක ලිවීමෙහි දී

ඉ — ර —

යන ලකුණු දෙකින් දක්වන ලද බව ද පැහැදිලි වෙයි.

6. එක් එක් ශබ්දයට ද ඒ ශබ්දය දක්වන ලකුණට ද අක්ෂර (අකුරු) යැ යි කියනු ලැබේ.

ඉර

යන තන්හි 'ඉ' යැ යි එක් අකුරෙකි, 'ර' යැ යි තවත් අකුරෙකි.

ව්‍යාකරණය කුමක් කුමක් පිළිබඳ වියැ යුතු ද යනු මෙයින් වැටහෙයි.

7. ව්‍යාකරණයෙහි ප්‍රධාන කොටස් තුනෙකි.

- (1) අක්ෂර
- (2) පද
- (3) වාක්‍ය

යනු ඒ කොටස් තුන යි.

2. පරිච්ඡේදය

අක්ෂර

1. සිංහලයෙහි අක්ෂර රූප සිවු පනසෙකි.

අ ආ ඇ ඈ ඉ ඊ උ ඌ
ඍ ඎ ඏ ඐ එ ඒ ඔ ඓ
එ ඒ ඔ ඕ ඖ ඙

ක් ඛ ග් ඝ ඞ
ච් ඡ ජ ඣ ඤ
ච් ඡ ජ ඣ ඤ
භ් ඝ ඞ ට ඨ
ජ ඣ ඤ ඞ ට

ය් ර් ශ් ල් ව්
ශ් ශ් ස් හ් :

o

යන මේ යැ ඒ සිවු පනස. මේ එක එක මැනවින්
ශබ්ද කරන්නැ. එකක් අනෙකින් වෙනස් වන අයුරු
විමසා බලන්නැ.

මුල් අටළොස් ඉතා පහසුයෙන් කියවියැ හැකි යැ.

ය්, ච්, ර්, ශ්, ල් යන අකුරැත් ඒ තරම් මැ පහසුයෙන්
කියවියැ හැකි යැ. ඉ උ ඍ ඙ යන අකුරුවලින් ලැබෙන
ශබ්ද මැ වෙන ලෙසෙකින් දැක්වූ සැටි යැ මේ.

ඕ ඤ ඞ ට ඨ
ශ් ශ් ස් හ් :

යන ලකුණෙන් දැක්වූ ශබ්ද ද පහසුයෙන් පැවැත්වියැ
හැකි වේ.

ක්	බි	ග්	ස්
ච්	ඡ්	ජ්	ඤ්
ච්	ඡ්	ඡ්	ඡ්
ඡ්	ඡ්	ඡ්	ඡ්
ඡ්	ඡ්	ඡ්	ඡ්

යනුයෙන් දූක්වුණු ශබ්ද පැවැත්විය හැකි නො වේ. මේ නම් ලකුණු පමණෙකි. පිටතට ඇසෙන සේ නැගිය හැකි ශබ්දයෙක් එහි නැති.

මේ එකඑකට මූලා කි 'අ' ආදී ශබ්ද එක් කොට, බලමු

ක් + අ = ක	ක් + ආ = කා
ක් + ඇ = කැ	ක් + ආ = කැ
ක් + ඉ = කි	ක් + ඊ = කී
ක් + උ = කු	ක් + උ = කු
ක් + ඍ = කෘ	ක් + ඍ = කෘ
ක් + ඞ = කඞ	ක් + ඞ = කඞ
ක් + එ = කෙ	ක් + ඒ = කේ
ක් + ඔ = කෝ	ක් + ඔ = කෝ
	ක් + ට = කෙ
	ක් + ඔ = කෙ

* බි + අ = බි යනාදිය ද එ සේ මැයි.

'අ ආ' ආදී අටලොස හොඳට ඇසෙන සේ පහසුයෙන් කියැවිය හැකි යැ. එ පමණක් මැ නො වේ. ඇසෙන සේ ශබ්ද නඟා කියැවිය හැකි නො වන ශබ්ද ද, ඒ 'අ ආ' ආදීන් ගේ උපකාරයෙන් ශබ්ද නඟා කියැවිය හැකි වෙයි.

2. පහසුයෙන් කියැවිය හැක්කේ, එ සේ නො කියැවිය හැකි නැත් කියැවීම පහසු කරන්නේ, ස්වර නමි.

අ ආ ඈ ඉ ඊ උ ඌ
 ශා ශා ශා ශා
 එ ඒ ටේ ඔ ඒ ඔ

යන මේ අටලෝක ස්වර යි.

මේ එක එක ශබ්දය ප්‍රාණවත් යැ, පැවැත්වියැ හැකි යැ. එ හෙයින් ප්‍රාණ යනු දු නම් වේ. ස්වරයෙකැ ශබ්දය දෙකෙකි. එකෙක් නම් පවතින ශක්තිය යි. බැහැරින් වහලක් නැති වැ පවත්නට පිළිවන් මේ ශක්තිය ප්‍රවෘත්ති ශක්ති නම්. අනෙක නම් පවත්වන ශක්තිය යි. අනෙකක් පවත්වන්නට පිළිවන් මේ ශක්තිය ප්‍රවෘත්ති ශක්ති නම් වේ.

3. ස්වරයේ ශබ්දය වෙනස් නො කොට, ඒ ස්වරය හා එක්වියැ හැක්කේ ව්‍යංජන යි.

ක් + අ = ක

ඛ + අ = ඛ

ග් + අ = ග

ඝ් + අ = ඝ

ඞ් + අ = ඞ

සෙසු 'ච' ආදිය ද ගෙනැ, මෙ සේ 'අ' පමණක් නො වැ, 'ආ' ආදි කවර ස්වරයක් වුව ද එක් කළ හැකි යැ. ස්වරයේ ශබ්දය වෙනස් නො වේ. එ හෙයින් ඒ එයට මුළින් සිටි 'ක්' ආදියේ හඬ ද ඇදූ ගෙනැ මුළින් තික්මේ. ශරීරය ප්‍රාණය දරා සිටින්නාක් මෙන්, 'ක්' ආදිය 'අ' ආදි ශබ්ද දරා සිටී. එ හෙයින් 'අ' ආදිය ප්‍රාණ වේ නම්, ඒ ප්‍රාණ දරා සිටින 'ක්' ආදිය ශාත්‍ර යි (ශරීර යි.)